

Jette Toft har overlevet døden masser af gange. Men først med TV2's udsendelsesrække "På rejse med sjælen", har hun fået dokumentation for et tidligere liv. Det har helt ændret det liv, hun lever nu.

AF KAREN LYNNGAARD

FOTO: KURT HALKJÆR

● "Træk vejret dybt. Spænd af i fødderne. I benene."

Rud Grandts stemme er dyb og behagelig. Han sidder ved hovedgærdet med høretelefonerne koblet til optageudstyret. Jette Toft ligger på briksen i et af behandlerrummene på terapeuten Rud Grants Regressions- og kursuscenter i Korinth på Fyn. Det er november 2002.

"Sæt dig på et sted i naturen, du godt kan lide at befinde dig". Han taler langsomt *Jette Toft* ned i en trancelignende tilstand, der kaldes regression. Han beder hendes skytsånd om at finde en reinkarnation, der ligger så tæt på nutiden som muligt.

- Vi har levet mange gange, så vi har masser af reinkarnationer, er forklaringen.

Og tv-holdet, der er i gang med at optage tv-serien "På rejse med sjælen" for TV2 skal bruge liv, der ligger så tæt på nutiden som muligt. På den måde bliver det muligt at finde spor, der kan kæde deltagerens oplevelser i regressionen sammen med virkelige steder og begivenheder. Det er seriens koncept. At lokalisere de steder, deltagerne rejser til under regression og konfrontere deltagerne med stederne.

Jette slikker sine tørre læber. Hun har et klæde over øjnene. Men er ved fuld bevidsthed og kan afbryde, når og hvis det passer hende. Men hun er samtidig det andet sted, som Rud Grandt og skytsenglen har ledt hende til.

- Hvad hedder du?

- Vanessa.

- Hvad årstal er det?, spørger Rud Grandt.

Jette Toft tøver.

- 1847.

Byen, hun bor i, ligger på en bjergskråning med udsigt over en lille landsby. Navnet Nieva dukker op. Forældrene er olivenbønder. Kvinderne er klædt i lange kjoler og tørklæder, der er bundet i nakken. De trækker oliven ned fra træerne med treforke. Vanessa - Jette selv - er datteren i huset.

Rud Grandt dirigerer hende rundt i byen.

- Gå ind i kirken, du passerer. Hvad er der derinde?

Jette Toft beskriver kirkens indre og glasmosaikken med helgenbilledet af byens skytsengel i detaljer.

Fem måneder senere

Spanien lugter af støv, varme og oliventræer. Selv her i marts. Jette Toft ved ikke, hvor tv-holdet har kørt hende hen. Hun får bind for øjnene, selv om hun aldrig har været i denne del af landet før. Ikke noget med at snyde her. Til gengæld kender hun lugten. Midt i byen fjerner de bindet for hendes øjne.

Hun søger rundt i byens gader. Finder kirken. Den ser forkert ud indeni. En lokal præst forklarer, at den er blevet bygget om gennem de sidste par år, og han bekræfter, at det stakit Jette Toft mener, der bør være omkring alteret findes bagerst i kirken. Modsat alteret falder solen gennem en stor glasmosaik med et billede af byens skytsengel Nieva, der ligesom jomfru Maria sidder med et drengbarn på armen.

Jette bliver næsten fysisk ramt af synet af mosaikken og begynder at græde. Hun genkender den tydeligt fra regressionen. Billeder af mænd og kvinder, der går gennem byen i procession med afbildninger af Nieva, dukker op på nethinden. Hun nynn timer med på salmerne.

Kommet hjem

- Munden stod ikke stille på dig. Du kastede dig over computeren og skulle forfølge nogle spor, du ikke havde fået styr på, mens I var der. Og så pludselig blev du indadvendt. Skulle ud at grave have. Og så lugede du vildt passioneret, fortæller Jettes mand, *Bernhard*, om tiden efter, at hun og tv-holdet i marts vendte hjem. Efter fem dage i Spanien med optagelser, der angiveligt dokumenterer, at en stor del af det, hun oplevede under regressionen kunne bekræftes.

- Ja, der er kommet mere champagne på, siger Jette og griner selv over, hvor lykkelig og forvirret hun var, da hun kom hjem. Lykkelig, fordi udsendelsen fjernede de to procent i hende, der havde tvivlet på, om det med andre liv var noget, hun havde fundet på, fordi det var praktisk for hende. Og forvirret, fordi oplevelsen samtidig gav hende en erkendelse af, at hun ikke længere kunne beholde sin hemmelighed for sig selv. Nu var hun nødt til at fortælle verden, at reinkarnation altid har været en del af hendes liv.

Hun ved godt, hvilken kritik, hun er oppe imod. Religionshistorikere og videnskabsmænd, der mener, at der ikke er et gran sandhed i forestillingen om regression, og at det rent videnskabeligt er undersøgt og kategoriseret som det

**Hvad hedder du?
Vanessa
Hvad årstal er det?
1847**

► *Jette Toft har ikke tænkt sig at missionere, men hun vil gerne guide andre, der tør og vil noget mere med deres liv.*

rene nonsens. Almindelige mennesker, der mener, at hun er for langt ude. Men det preller af på Jette Toft. Hun mener selv, at hun har set og følt noget, der ikke kan forklares med videnskab.

Men hun er ikke optaget af, hvorvidt hun kan overbevise skeptikerne om, at det er hende, der har ret. Det må det enkelte menneske gøre op med sig selv. For hende er regression en læreproces.

Derfor er det ikke vigtigt, hvem hun har været i tidligere liv, eller hvor hun har levet. Det handler om, hvad hun kan bruge det til. Hvordan hun kan blive klogere på sig selv og andre. For Jette Toft ligger vejen lige for, og hun mener selv, at det hun har været igennem indtil nu, har handlet om at blive forberedt til det, der kommer nu.

Farvel til trygheden

Jette Toft har netop sagt sit job op som leder af Rudolf Steiner børnehaven i Kvistgård på Sjælland, hvor hun været siden 1991. Her er hendes egen barnløshed og rollen som leder for børnehaven gået op i en højere enhed. Det har med årene overbevist hende om, at det ikke er nogen straf, at hun ikke kan få børn, og at det ikke er så vigtigt, at de børn, hun har med at gøre, har hendes gener. Hvem ved, måske har hun også haft kontakt til børn, der tidligere har været hendes egne?

Men tiden er kommet til at bryde den ring, som arbejdet og *Rudolf Steiners* filosofi har sluttet omkring hendes liv. Hun skal noget andet

nu. På regressionssprog ville man sige, at "hun har lært det, hun skal lære for at komme videre". Efter Spanien og Vanessa er tvivlen væk. Men også terapeuten Rud Grandt har skubbet på.

Nyt liv

Jette åbner døren til den nyopførte bjælkehytte i hjørnet af haven på villavejen i Hornbæk. Her dufter af fyrretræ og af de nytændte fyrfadslys, som står i de rosa åkandestager. Hun har tændt elvarmeren en times tid før, så der er fint varmt, selv om oktoberdagens råkulde kan mærkes i væggene. Her er rent, hvidt, fredfyldt.

I går kom hun hjem fra sin sidste undervisningstime i Korinth og er nu en af de 11 danske terapeuter, som Rud Grandt har uddannet over de sidste 22 år.

I bjælkehytten skal hun tage imod de klienter, der ligesom hun selv, søger nye veje gennem regressionsterapien. Med dagpenge, et banklån på 100.000 i baghånden og de første bestillinger i bogen, ser det næste år helt fornuftigt ud. Nu skal der ommøbleres.

Den hvide sofa med det rødblomstrede sengetæppe skal skiftes ud med en liggebriks. Hun skal kunne sidde ved hovedgærdet, og ved fodenden skal hun have et lille bord, hvor optageudstyret kan stå. Folk skal have et bånd med herfra. Og visitkort med foto kan klienterne selv tage i vindueskarmen. Selvstændig terapeut inden for regressionsterapi og samtale står der.

Jette Toft smiler. Det er et godt liv, hun er i gang med. ■

Læs mere

Jette Toft havde 679.000 seere på det afsnit af "På rejse med sjælen", som TV2 viste i oktober.

På www.tv2.dk kan du læse mere om serien "På rejse med sjælen" og blandt andet læse Jette Tofts dagbog.